

دعای پنجاه‌ودو صحیفه سجادیه کامله

يَا اللَّهُ الَّذِي لَا يَخْفَى عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ، وَكَيْفَ يَخْفَى عَلَيْكَ يَا إِلَهِي مَا أَنْتَ خَلَقْتَهُ؟ وَكَيْفَ
لَا تُحْصِي مَا أَنْتَ صَنَعْتَهُ؟ أَوْ كَيْفَ يَغِيبُ عَنْكَ مَا أَنْتَ تُدْبِرُهُ؟ أَوْ كَيْفَ يَسْتَطِيعُ أَنْ يَهْرُبَ مِنْكَ مَنْ لَأَحْيَاةَ لَهُ إِلَّا
بِرِزْقِكَ؟ أَوْ كَيْفَ يَنْجُو مِنْكَ مَنْ لَأَمْذَهَبَ لَهُ فِي غَيْرِ مُلْكِكَ؟

ای خدایی که چیزی در زمین و آسمان بر او پوشیده نیست! ای خدای من! چگونه بر تو پوشیده باشد، چیزی که
خود آفریده‌ای؟ چگونه آنچه را ساخته‌ای، از دایرهٔ دانشت بیرون باشد؟ یا چگونه از تو پنهان بماند، آنچه را که
تو تدبیرش می‌کنی؟ یا چگونه می‌تواند بگریزد، کسی که جز به روزی‌ات زنده نیست؟ یا چگونه نجات یابد، کسی
که در غیر مملکت تو، راهی برایش وجود ندارد؟

سُبْحَانَكَ أَخْشَى خَلْقِكَ لَكَ أَعْلَمُهُمْ بِكَ، وَأَخْضَعُهُمْ لَكَ أَعْمَلُهُمْ بِطَاعَتِكَ، وَأَهْوَنُهُمْ عَلَيْكَ مَنْ أَنْتَ تَرْزُقُهُ وَهُوَ يَعْْبُدُ
غَيْرَكَ. سُبْحَانَكَ لَا يَنْقُصُ سُلْطَانَكَ مَنْ أَشْرَكَ بِكَ، وَكَذَّبَ رُسُلَكَ، وَلَيْسَ يَسْتَطِيعُ مَنْ كَرِهَ قَضَاءَكَ أَنْ يَرُدَّ أَمْرَكَ، وَلَا
يَمْتَنِعُ مِنْكَ مَنْ كَذَّبَ بِقُدْرَتِكَ، وَلَا يَفُوتُكَ مَنْ عَبَدَ غَيْرَكَ، وَلَا يُعَمَّرُ فِي الدُّنْيَا مَنْ كَرِهَ لِقَاءَكَ.

منزه و پاکی؛ بیمناکترین آفریدگانت در برابرت داناترین آنان به تو هستند، و پست‌ترین آنها در پیشگاهت، کسی
است که روزی‌اش را می‌دهی و او غیر تو را می‌پرستد. منزه و پاکی؛ کسی که برایت شریکی انگاشته و پیامبران
را تکذیب کرده، از سلطنت نمی‌کاهد؛ و کسی که قضایت را ناپسند دارد، قدرت رد کردن احکامت را ندارد؛ و
کسی که توانایی‌ات را تکذیب کند، نمی‌تواند خود را از قهر و غلبهٔ تو باز دارد؛ و کسی که غیر تو را پرستد، از
دسترس احاطه و عذابت بیرون نرود؛ و هر که لقای تو را ناپسند دارد، در زندگی دنیا ابدی و جاودانه نخواهد
ماند.

سُبْحَانَكَ مَا أَعْظَمَ شَأْنَكَ، وَأَفْهَرَ سُلْطَانَكَ، وَأَشَدَّ قُوَّتَكَ، وَأَنْفَذَ أَمْرَكَ. سُبْحَانَكَ فَصَّيْتَ عَلَى جَمِيعِ خَلْقِكَ الْمَوْتَ، مَنْ
وَحَدَكَ وَ مَنْ كَفَرَ بِكَ، وَكُلُّ ذَائِقِ الْمَوْتِ، وَكُلُّ صَائِرٍ إِلَيْكَ. فَتَبَارَكْتَ وَ تَعَالَيْتَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحَدَكَ لِأَشْرِيكَ لَكَ،
أَمَنْتُ بِكَ، وَصَدَّقْتُ رُسُلَكَ، وَقَبِلْتُ كِتَابَكَ، وَكَفَرْتُ بِكُلِّ مَعْبُودٍ غَيْرِكَ، وَبَرِئْتُ مِمَّنْ عَبَدَ سِوَاكَ.

منزه و پاکی؛ چه بزرگ است مرتبه‌ات و قدرتمند و پیروز است پادشاهی‌ات و شدید است نیرویت و نافذ است
فرمانت. منزه و پاکی؛ فرمان مرگ را بر همهٔ آفریده‌هایت ثابت و پابرجا کرده‌ای؛ چه آن‌که تو را به وحدانیت

مؤمن شده، یا آن که به حضرتت کافر گشته؛ همگی طعم مرگ را می‌چشند و به سویت باز می‌گردند؛ پس تو مبارک و برتری، خدایی جز تو نیست، تنها و بی‌شریکی. به تو ایمان آوردم و رسولانت را تصدیق کردم و قرآنت را پذیرفتم و به هر معبودی جز تو کافر شدم و از هر که غیر تو را بپرستند، بیزاری جستم.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَصْبِحُ وَأُمْسِي مُسْتَقِلًّا لِعَمَلِي، مُعْتَرِفًا بِذَنْبِي، مُقِرًّا بِخَطَايَايَ، أَنَا بِإِسْرَافِي عَلَى نَفْسِي ذَلِيلٌ، عَمَلِي أَهْلِكْنِي، وَهَوَايَ أَرْدَانِي، وَشَهْوَاتِي حَرَمْتَنِي. فَأَسْأَلُكَ يَا مَوْلَايَ سُؤَالَ مَنْ نَفْسُهُ لَاهِيَةٌ لِطُولِ أَمَلِهِ، وَبَدَنُهُ غَافِلٌ لِسُكُونِ عُرُوقِهِ، وَقَلْبُهُ مَفْتُونٌ بِكَثْرَةِ النُّعْمِ عَلَيْهِ، وَفِكْرُهُ قَلِيلٌ لِمَا هُوَ صَائِرٌ إِلَيْهِ.

خداوندا روز را به شب و شب را به روز می‌رسانم، در حالی که عملم را اندک می‌شمارم؛ به گناهم معترفم؛ به خطایم اقرار دارم؛ من به سبب زیاده‌روی بر ضد خودم به خاطر گناه، خوارم؛ عمل زشتم هلاکم ساخته؛ هوسم مرا پست کرده؛ شهواتم مرا از رحمت محروم نموده؛ از تو درخواست می‌کنم ای مولایم! درخواست کسی که روانش به خاطر آرزوی درازش به پوچی و سرگرمی و بیهوده‌کاری دچار شده و بدنش به خاطر نگران نبودن از عذاب و عقاب و دوری از عبادت و تن‌پروری، غافل مانده؛ از این جهت رگ و پیاش در آرامش به سر می‌برد و اضطراب و لرزشی ندارد و دلش به سبب فراوانی نعمت به فتنه لذت گرفتار و اسیر شده و اندیشه‌اش نسبت به فرجام کارش اندک است.

سُؤَالَ مَنْ قَدْ غَلَبَ عَلَيْهِ الْأَمَلُ، وَفَتَنَهُ الْهَوَى، وَاسْتَمَكَنْتَ مِنْهُ الدُّنْيَا، وَأَظْلَهُ الْأَجَلَ، سُؤَالَ مَنْ اسْتَكْتَرَ ذَنْبَهُ، وَاعْتَرَفَ بِخَطِيئَتِهِ، سُؤَالَ مَنْ لَا رَبَّ لَهُ غَيْرَكَ وَلَا وَلِيَّ لَهُ دُونَكَ، وَلَا مُنْقِدَ لَهُ مِنْكَ، وَلَا مُلْجَأَ لَهُ مِنْكَ إِلَّا إِلَيْكَ.

از تو درخواست می‌کنم؛ درخواست کسی که آرزو بر او چیره شده و هوی و هوس او را به فتنه انداخته و دنیا بر او مسلط گشته و مرگ بر سرش سایه انداخته. از تو درخواست می‌کنم؛ درخواست کسی که گناهانش را بسیار و فراوان شمرده و به خطایش اعتراف کرده؛ درخواست کسی که پروردگاری جز تو و سرپرستی غیر تو و نجات‌دهنده‌ای از تو و پناهگاهی از تو، جز به سوی تو ندارد.

إِلَهِي أَسْأَلُكَ بِحَقِّكَ الْوَاجِبِ عَلَى جَمِيعِ خَلْقِكَ، وَبِاسْمِكَ الْعَظِيمِ الَّذِي أَمَرْتَ رَسُولَكَ أَنْ يُسَبِّحَكَ بِهِ، وَبِجَلَالِ وَجْهِكَ الْكَرِيمِ الَّذِي لَا يَبْلَى وَلَا يَتَغَيَّرُ وَلَا يَحُولُ وَلَا يَفْنَى، أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَأَنْ تُغْنِيَنِي عَنْ كُلِّ شَيْءٍ بِعِبَادَتِكَ، وَأَنْ تُسَلِّيَ نَفْسِي عَنِ الدُّنْيَا بِمَخَافَتِكَ، وَأَنْ تُنِّيَنِي بِالْكَثِيرِ مِنْ كَرَامَتِكَ بِرَحْمَتِكَ،

خدای من! به حق لازم و واجبی که در همه آفریده‌هایت داری و به نام بزرگت که به پیامبرت دستور دادی تو را به آن تسبیح کند و به بزرگی ذات بزرگ‌منش و مهمان‌نوازت که کهنه نمی‌شود و دگرگون نمی‌گردد و تغییر حال نمی‌یابد و فانی نمی‌شود؛ از تو می‌خواهم که بر محمد و آل محمد درود فرستی و مرا با بندگی‌ات از هر چیزی بی‌نیاز کنی و به خاطر ترس از خودت، ارتباطم را با دنیا قطع فرمایی؛ و سخاوت و بخشندگی و رحمت فراوانت را به من برگردانی.

قَالَيْكَ أَفْرٌ، وَمِنْكَ أَخَافُ، وَبِكَ أَسْتَعِيْثُ، وَإِيَّاكَ أَرْجُو، وَكَأَدْعُو، وَإِلَيْكَ أَلْبَجُ، وَبِكَ أَثِقُ، وَإِيَّاكَ أَسْتَعِيْنُ، وَبِكَ أُوْمِنُ، وَعَلَيْكَ أَتَوَكَّلُ، وَعَلَى جُودِكَ وَكَرَمِكَ أَتَكَلُّ.

به سوی تو می‌گریزم و از تو می‌ترسم و به تو فریادرسی می‌کنم و تو را امیدوارم و تو را می‌خوانم و به تو پناه می‌آورم و به تو اعتماد می‌کنم و از تو یاری می‌خواهم و به تو ایمان می‌آورم و بر تو توکل می‌کنم و بر سخاوت و بزرگواری‌ات تکیه می‌زنم.